

vare fremkomne ved den bekendte Episode, der foregik i Gaar, men som jeg dog ikke troede vilde være nogen Hindring for Lovens praktiske Anvendelse. Det er altsaa paa Forhaand indrømmet, at denne Paragraf i redaktionel Henseende lader adskiligt tilbage at ønske, og det var derfor et meget taknemmeligt Objekt for det meget ærede Medlem at kaste sig over. Det ere vi enige om, at et smukt og korrekt Sprog har Paragraffen ikke, men det skyldes den Foranledning, som er Tingets Medlemmer bekendt, og jeg tror ikke, den har nogen praktisk Virkning. Jeg føler mig hverken opfordret eller beføjet til at optage en akademisk Diskussion med det ærede Medlem om juridiske Finesser. Det er en Vej, som det ikke kunde falde mig ind som Lægmand at give mig ind paa overfor det ærede Medlem. Derimod var der visse rent praktiske Ting, han omtalte, som jeg imidlertid ikke skal gennemgaa alle sammen, da det vilde blive alt for vidtrækkende. Der er imidlertid et enkelt Punkt, hvor det ærede Medlem ubetinget havde misforstaaet det, han talte om. Han raillerede over, hvad der skulde forstaaes ved „de faktisk hidtil bestaaende Forhold“, og mente, at naar en Kendelse af Nævnet blev appelleret, kunde de fri Fiskere derefter gøre, hvad de vilde. Nej, det er netop ikke Tilfældet. Det er i Fævor af Aalegaardsejerne, at Bestemmelsen er sat ind, og det er ogsaa erkendt under alle Diskussionerne i Udvalget, at det er dem, der skulle nyde Fordelen af de hidtil faktisk bestaaende Forhold, indtil Overnævnet har afsagt sin Kendelse. Saaledes var der paa flere Punkter Misforstaaelser hos det ærede Medlem. Men jeg skal ikke fordybe mig i alle de Indvendinger, der fremkom. Jeg skal blot slutte med at sige, at det meget ærede Medlem ikke er bange for at bringe os ud i det gamle Spor, hvor enhver Lovgivning paa Saltvandsfiskeriets Omraade — der jo dog har saa stor Betydning i mange Henseender — strander. Thi Loven strander, hvis man stemmer imod dens § 6. Det har det ærede Medlem ingen Betænkelighed ved. Jeg beklager overordentlig, at det ærede Medlem, der nu i Dag har vist sig saa sagkyndig paa Fiskeriets Omraade, ikke var os til Hjælp i Fællesudvalget. Der vilde da være kommet noget

ganske andet og forhaabentlig bedre ud af det. Thi han er jo saa sagkyndig, at han med fuld Ret vilde have kunnet gøre Fordring paa at komme ind under den af ham opfundne ny Benævnelse: store Fiskehoveder. Men desværre, vi maa beklage, at vi ikke have haft ham i Udvalget. Nu ligger Sagen for saaledes, at man enten maa følge det ærede Medlem og for 13de Gang, saa vidt jeg husker, lade Lovgivningen om Saltvandsfiskeriet strande, eller ogsaa, hvad jeg paa det varmeste anbefaler, tage det store Flertals Indstilling og derved komme bort fra den meget beklagelige Tilstand, hvori vi have befundet os i saa mange Aar. Som det meget ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen) udtalte, gælder det her et Omraade, hvor der maa arbejdes, hvor der maa Fremskridt til, ligesom vi Gudskelov paa saa mange andre Omraader have faaet Fremskridt her i Landet.

la Cour: Det er med Hensyn til det, Flertallets Ordfører udtalte overfor Mindretallets Forslag angaaende § 6, jeg har ønsket Ordet. Den ærede Ordfører sagde, at dersom Forholdet ordnedes ved Ekspropriation, førte vi blot Stridighederne fra de private over paa Staten. Ja, selvfølgelig, naar Lovgivningsmagten bidrager til, at der bliver flere Stridigheder — og det er jeg overbevist om, at der bliver, hvis Flertallets Forslag vedtages —, er Staten nærmere til at tage denne Forøgelse af Stridighederne paa sig end den private Aalegaardsejer. Saa siger den ærede Ordfører, at ganske vist have Aalegaardsejerne Ejendomsret, men den skal ses i Belysning af D. L. Der har jo været saa mange spidsfindige Fortolkninger af, hvorledes D. L. skal forstaaes. Det ærede Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) var ogsaa inde derpaa. Der tales om, at i Fjorde og Vige, hvor det er Kongen og den menige Mand til Skade, maa Grundejerne ikke have Aalegaardsret. Det er nu udlagt som, at den menige Mand er Fiskeren. Men hvorfor siges der da: i de Fjorde og Vige og ikke i alle Fjorde og Vige? Det kan dog kun være, fordi der er nogle Fjorde og Vige saa smalle, at hvis der blev bygget Aalegaarde, kunde der ikke drives Sejlads i dem. Den menige Mand, hvem det ikke maa komme